

Krajina za školou očima pedagoga – o půjčeném fotoaparátu a fandech do tramvají

O své zkušenosti s projektem se s námi podělila Mgr. Dominika Dobrylovská ze ZŠ Bohumila Hrabala, kde se děti do projektu zapojily opravdu s chutí.

„Žáci jsou věkově různorodí, od šesté do osmé třídy, ale o to více je zajímavé sledovat, jak se ti mladší učí od starších a ti zkušenější od těch, co jsou na tom technicky hůře.

Někteří nemají svůj vlastní digitální fotoaparát, takže jsou nuceni si vypomáhat navzájem, a jejich soudržnost se tak upevňuje – myslím si, že to má dobrý psychologický i sociální dopad na celou skupinu. Jednomu chlapci jsem zapůjčila i svůj vlastní fotoaparát a vrátil ho v pořádku – navíc mne naučil jednu jeho funkci, o níž jsem zatím sama neměla tušení.

Je nutné dávat žákům takové úlohy, na něž stačí, protože nejen šestáci, ale i starší žáci často skutečně neznají svou „krajinu za školou“ a nepoznávají místa, kolem nichž každý den chodí. Takže sedíme nad plánem Prahy, žáci si navzájem vysvětlují, odkud je nejlepší fotit. Zajímavé je, že některé fotografie vypadají, jako by byly focené z míst kdesi ve vzduchu. Možná tam kdysi stál dům či lešení, které je již dnes zbouráno.

Někteří žáci jsou spíše technicky orientovaní a jsou vydatnými pomocníky při potížích s počítačem, jiní zase rádi fotí nebo si povídají. Jednomu chlapci jsem dala kontakt na pana Fojtíka z archivu Dopravního podniku hl. m. Prahy, aby si ti dva spolu „pokecali“ o tramvajích v Praze. Jsou oba jejich velcí fandové. Doufám, že přinese i nějaké fotografie, ze kterých posléze vzniknou fotodvojice.

Žáci se postupně začínají orientovat na témata jim blízká; snažíme se, aby to bylo pestré a aby si každý přišel na své. Zatím máme okruhy: doprava v Libni, historické památky Libně, obec Vysočany, sportování včera a dnes.

Dostali jsem takový nápad - protože poznáváme minulou tvář naší obce a srovnáváme ji

s tou dnešní, napadlo nás, že by bylo zajímavé odhadnout a ztvárnit obraz krajiny i v budoucnosti, tedy jak se toto místo promění řekněme za 50 až 100 let. Až budou hotové fotodvojice, zkusíme nakreslit libovolnou technikou stejný snímek v časech, které teprve nastanou. Tím by vznikla jakási „fototrojice“. Držme žákům palce, ať nsnáze překonají a mohou se příští rok pást na svých úspěších.“